

**A****C#m**

1. Tak zase jeden den úzce spjat s realitou

**D****E**

S vůní tvou, a touhou tou co nejde ovládnout  
Chvilí plout jen, tak ve dvou  
Pak si lehnout a mít prosté radost  
Z toho že žít můžem, i když jen jednou,  
Ale tím spíš člověk, člověku blíž  
Dokud to nepochopíš  
Tak budu nekonečně psát  
Tisíce básniček  
A budeš jedna z mých... holčiček

**A****C#m**

R: Vždyť i Libor má Zdena a Igor Irenu

**D**

Každém druhej má ženu

**E**

Jen já žádnou neseženu  
Věra a Luděk a Radek s Ríšou  
Se poznali včera a už si spolu píšou  
Vasil má Natašu a Heindrich zase Ilke  
Julio má Okašu a Brabcová je s Jílkem  
Had má svojí hadici a maj spolu hádky  
Jen já ruším tradici a držím se matky

Protože ta mi, vždycky říkala že život je jako bonboniéra  
a že je vcelku jedno kde začnu

2. Tak jsem si řek, že když mám takovej pech  
Přeskočím na druhej břeh a zkusím štěstí na pánech  
Což vyrazilo dech především těm co jsem znal  
Snad proto v posledních dnech se drželi dál  
A já to nechápal a toužil po lásce  
A ve vroucím objetí, tak jako v pohádce  
Stal jsem se objetí samoty v zajetí,  
A že je ti to jedno... tak to mě celkem sebralo

R: Vždyť i Libor má Zdena a Igor Irenu...

Protože ji mám rád